

היום שאחרי הבחירות

איך ממשיכים מכאן?

מה הרגשות שלכם היום?

אדישות

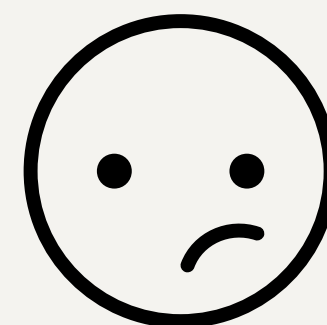
לחץ

התרגשות

באסה

תקווה

בחירות

במילה בחירות אנחנו נפגשים עם המילה חירות
שפירושה חופש.

בחירות דמוקרטיות הם החופש של האזרח במדינה
להיות שותף בהחלטות החשובות.

בפרשות השבוע שאנו קוראים בשבועות אלה, אברהם
אבינו, שותף במה שקורה מסביבו, בבית, בחברה
ובמרחב ארץ ישראל.

איך הכל התחיל?

אברהם אבינו והארמון הדולק - לימוד קצר משני מקורות:

1. "וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לֵךְ לְךָ מֵאֶרֶץ וְגו'... אָמַר רַבִּי יִצְחָק: מָשָׁל לְאַחַד שְׁהִיָּה עוֹבֵר מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, וְרָאָה בִּירָה אַחַת דּוֹלְקָת. אָמַר: תֹּאמַר שְׁהִבִּירָה הַזֹּאת בְּלֹא מִנְהִיג? הֵצִיץ עָלֶיּוּ בַּעַל הַבִּירָה, אָמַר לוֹ: אֲנִי הוּא בַּעַל הַבִּירָה. כֹּךְ לְפִי שְׁהִיָּה אַבְרָהָם אוֹמֵר: תֹּאמַר שְׁהַעוֹלָם הִזָּה בְּלֹא מִנְהִיג?

הֵצִיץ עָלָיו הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר לוֹ: אֲנִי הוּא בַּעַל הָעוֹלָם...

(בראשית רבה, לט, א)

אברהם אבינו והארמון הדולק

2. "אברהם רואה ארמון. בעולם יש סדר ומכאן שיש לו בורא. אך הארמון עולה בלהבות. העולם מלא באי סדר, ברוע, באלימות ובאי צדק. אך כלום ייתכן שמישהו בונה בניין ואחר כך נוטש אותו? אם פרצה בו אש חייב להיות מישהו שיכבה אותה. מן הדין שיהיה בעלים לבניין. אם כך, היכן הוא? זו אכן השאלה והיא לא נותנת לאברהם מנוח.

...אלוקים אינו מכבה את האש, משום שהוא הפקיד את הארץ בידי בני האדם. הוא אינו מורה לפלגי המים להציף את הארמון. במקום זאת, הוא קורא לאדם: **'מי יכבה את האש אם לא אתה?'**.

(הרב יונתן זקס, מתוך: 'רדיקלית אז, רדיקלית עכשיו', עמ' 36-37)

אבל מה זה קשור אלי?

בתקופת הבחירות שחלפה, הרבה מפלגות וארגונים, עסקו בנושא
החינוך במדינה. לו יכולת לקדם נושא אחד במסגרת הכיתה,
השכבה או בית הספר,
מה היה הנושא בבחינת '**הארמון הבוער**', שהיית מציעה לפעול בו?

ערכו הצבעה כיתתית ובחרו, מהו הנושא הכיתתי הכי 'בוער'?

לימודים והשכלה	תורה ואורשת	טכנולוגיה וקידמה	נושאים חברתיים
----------------	-------------	------------------	----------------

מה דעתכם על הנושא הנבחר?

-מה חושבים ומרגישים אלה שהצביעו בעדו?

-מה חושבים ומרגישים אלה שדעתם נשארה במיעוט?

הרב יונתן זקס, שיום פטירתו יחול בשבת, כ' מרחשוון, אמר על כך:
"אני לא צריך שתסכים איתי, אני צריך שיהיה לך אכפת ממני!"

מה אתם חושבים על המשפט הזה?

תנסו לחשוב, אם נפגשתם פעם עם הצורך הזה, שלמישהו יהיה אכפת מכם,
או שלכם היה אכפת ממישהו אחר. איך זה מרגיש?

אברהם אבינו ראה ארמון דולק - והיה לו אכפת.

כולנו היינו שותפים כעת, בדיון על הנושאים הבוערים בנושא
החינוך שלנו - והיה לנו אכפת.

היתה לנו מחלוקת והיתה הכרעה וגם כשלא הסכמנו - היה לנו
אכפת.

ומה עכשיו?

כשאכפת, אז גם לוקחים אחריות. האחריות של כל אחד ואחד מאיתנו בעולם.
האדמו"ר מפיאסצנא כתב כך [נקרא וננסה יחד להבין]:

"והמכיר את מקומו".

הוי עושה ופועל בעולם והענק לו מטובך

עד שתמיד מקומך בעולם יהא ניכר.

כי, האם מקום האבות הנביאים ושאר הצדיקים זצ"ל,

גם עתה לא ניכר בעולם?

ואיך היה העולם שמם לו לא היה בה (=בו) הבעל שם טוב ז"ל וכו'!

והמכיר החכם, מכיר לאחרים את מקומו, ותמיד מקומו בעולם נראה."

[צו וזרוז י"ב:א']

אז... לסיכום היום שאחרי הבחירות,

איזה מושג ילוה אותי במחשבות?

אחריות הארמון הבוער

שותפות

הכרעה הרוב
אכפתיות והמיעוט

משהו אחר?

מחלוקת לדעת את מקומי

